

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 23.

Maribor, dne 26. februarja 1913.

Letnik V.

Mare nostrum.

Čarobna, lepa si, Adrija in zaželjena. Nešteto želja in mnogo nevtšenega hrepenenja vzbujáš. In zlasti na jug prodirajoče Nemce si omamila s svojo lepoto in zavistno stegujejo svoje roke po tebi. Posebno razni nemški politiki ne morejo živeti brez tebe. Kadar in kjerkoli govore, vedno si jim v mislih in vedno razglašajo svojo nevgasljivo ljubezen do tebe. Polastili bi se te radi preko onih, katerim pripadaš po naravnih zakonih, brez ozira na sredstva in način. Poglej celovškega Döberniga! Mož ima veljavo in ime v nemškem taboru, a kadar stopi v javnost, vedno mu govore usta o onem, česar je polno njegovo sree: hrepenenje po Adriji. Pred par dnevi je zopet enkrat govoril v Celovcu in zopet je sanjal o tebi, Adrija. Povedal je odkrito: Nemci hočejo do Adrije, ob njeni obali hočejo zagospodovati, ključ do tebe, do tvojih skrivnosti, moči in bogastva — Trst — hočejo spraviti v svojo posest.

Povedal je Döbernig še več: Nemci hočejo v Trst preko Gorice. Najprej hočejo dozidati svoj most do Gorice in potem hočejo dalje, v Trst. Biti mora pa to težnja vseh Nemcev in tudi Nemčija mora podpirati naše alpske Nemce, da se doseže določeni cilj. So to priznanja, ki niso več nova, ampak vendar zaslužijo, da se zopet nekoliko pomudimo pri njih, kajti ravno dnevi, v katerih živimo, so zgodovinske važnosti za vse Jugoslovane in brezmejna osvaježeljnost nemštva je zlasti sedaj aktualna. Nešteto je znamenj, ki pričajo o tem. Bili so časi, ko je bila ideja mostu do Adrije vdomačena samo pri nekaterih prenapetih vsenemških hujšakih, resna nemška publika se pa z njo ni bavila. Toda temu ni več tako. V zadnjem času so začeli že krogi, ki se bahajo z zvezami do najmerodajnejših krogov (Chlumecky), naglašati tezo, da je sedanji boj v evropski javnosti, v katerem igra Avstrija in Rusija vodilno vlogo, boj nemštva proti slovanstvu. Kakor nemška avstrijska, tako povdarjajo še posebno glasila iz rajha, da ne velja sedanji, hvala Bogu, še nekrvavi diplomatski mejdan med nami in ruskim sosedom avstrijskim, — temveč nemškim interesom. Omejitve jugoslovanskega vpliva na našem jugu in zavojevanje Adrije za pan-germaustvo nista več problema nekaterih frazeolo-

gov, ampak zadača celokupnega nemškega naroda. Niso prijetna ta spoznanja za nas, toda resnična so in računati moramo z njimi na celi črti. Čimbolj uvidevamo uničujočo silo, s katero se nas hoče potlačiti, čim manj ne izpustimo iz svojega vidika nobene nasprotniške akcije, tem vspešnejša je lahko naša obramba in tem lažje pripomoremo našemu stališču do veljave.

Kakšno mora biti naše stališče? Določeno je po naravi: Adrija s Trstom mora biti naša, je jugoslovanska in avstrijska. Avstrijski Jugoslovani prebivajo stoletja in stoletja ob njenih obalah, cela avstrijska bodočnost je ob in na njej, zato je več kot naravno, če rečemo: Trst je avstrijski in samo avstrijski, je glavni emporij vsega avstrijskega, vrednote vstvarjajočega življenja, Adrija je — mare nostrum. Seveda, ta deviza mora samo računati na uspeh, če se popolnoma loči od blazne zaslepljenosti, da so avstrijski interesi identični z nemškimi. A če se že noče pri tem vpoštevati dejstva, da so v avstrijski monarhiji najštevilnejši in najmočnejši faktor Slovani, ki se gotovo ne bodo dali pritiskati ob steno, potem naj se samo pomisli, da so stremjenja vsenemštva, ki vidi svoj konečni cilj in smoter v Hohenzollerncih, vendar povsem kontrarna z interesi Avstrije, kjer kraljujejo Habsburžani. Ni le protislovanska, temveč naravnost protidržavna, nepatriotična je politika, ki hoče potegniti Avstrijo v povsem nemški tok, ki hoče napraviti iz mnogojezične Avstrije nemško državo.

Povemo pa kar odkrito: zgodilo se to ne bo, to je naše mnenje in uverjenje, ker straži Adrijo hrvaško-slovenski narod. Kljub vsem težnjam in silam prodirajočega nemštva je samonikla moč hrvaško-slovenskega ljudstva prevelika, da bi se ob njej ne razbili poplavlajoči nemški valovi. Hrvaško-slovenski narod je — povejmo brez pretiravanja — najboljša garancija avstrijskim Habsburžanom, da ne bodo Hohenzollernci nikdar oblastno stopali po nemškem mostu od Belta do Adrije. Da bi ta narod za to zaslužil nekoliko več naklonjenosti, da bi bilo umestno, če bi se nekoliko skrbil za Albanijo posvetilo temu narodu, danes ne bomo preiskovali in tožili, ker so to preveč znane resnice. Tudi je naša politika preveč domoljubna, dosledna in dalekovidna, da bi se

dala od takih časovnih razpoloženj iritirati. Mi vemo, kaj hočemo, zato tudi ne bomo zapustili dosedanjih potov. Politika hrvaško-slovenskega ljudstva, ki se zbira pod praporom Hrvaško-slovenske stranke prava, bo tudi v bodoče ta, da se bo skušalo ojačiti hrvaško-slovenski narod in preprečiti vse, kar bi neposredno ali posredno dalo premoč nemštvu. Vsako okrepljenje italijanstva je tudi velika pripomoč za nemštvo, ki se prežitega italijanstva ne bo vstrašilo, — med tem, ko ji je nazadovanje in prikrajšanje življenjapolnega jugoslovanskega dobrodošlo in koristno. Ako to dejstvo vpoštevamo, potem še le vidimo, kako protislovanska politika je politika raznih Tresičev, ki v svoji politični omejenosti glasujejo za italijansko fakulteto v Trstu. Če še pomislimo, da so Tresiči izšli iz dr. Plojeve šole, potem spoznamo, kako nam je liberalna politika povsod škodljiva. Če bi bila straža Adrije izročena liberalcem, bi „mare nostrum“ postal kmalu „mare germanicum.“

Ganite se!

Südmarka je pred nedolгим časom ustanovila odsek za naseljevanje obrtnikov na Spodnjem Štaj. Kakor poročajo sedaj nemški listi, ta odsek že pridno deluje in se je po njegovem posredovanju in prizadevanju nastanilo že več „strammdeutsch“ obrtnikov po raznih spodnještajerskih krajih, katere smatrajo Nemci za ogrožene. Tako se je naselil v Št. Ilju nemški mizar, na Pragskem nemški čevljar, v Vojniku nemški brivec, v Oplotnici nemški mizar. A vidi se, da delajo Nemci v vsakem oziru sistematično in z občudovanja vredno vstrajnostjo povsod, koder hočejo izvesti svoje nemško-osvajalne namene.

Kakor znano, ne datira ponemčevalna obrtniška propaganda Südmärke še Bog ve kako dolgo časa sem. Prej je bil pri Südmarki trumf naseljevanje s švabskimi kmeti. Bil je to šport znanega Fraiße, toda tudi za Südmarko mnogo predrag. Prišlo je do poloma. Poleg nevdržljivosti izdatkov je večina Südmarkovcev uvidela, da se z importiranimi tujci, ki navadno niso najboljše kvalitete, ne da pregnati avtohtonega prebivalstva. Posledica je bila, da je ta Fraiß s svojim naseljevalnim sistemom v Südmarki

PODLISTEK.

„O Zillertal“.

Potopisni spomini. Spisal A. Cilenšek.
(Dalje.)

Brhka gospodinja nama odkaže spalnico s tremi posteljami; tam se prebolečeva in preobujeva — potem pa hajd nad vinski grog (kupica oslajenega vina, zmešanega s kropom) in nad tečno grahovko.

Po odhodu onih treh Dunajčanov v Chemniško kočjo, ki leži kake štiri ure proti vshodu na Neveškem sedlu (2408 m), mi Janko skrivnostno pomežika, češ: „Pojdi za mano!“

Takoj sem uganil njegovo misel. Tiho greva po stopnicah navzgor v svojo spalnico, kjer Janko porine zapah ter mi tajinstveno zašepeče na uho:

„Lojze, neznosno sem še lačen, daj sem svojo peršuto — take tukaj gotovo nimajo, a jaz dam svoj kruh.“

„Prav rad“, mu istotako tiho odvrnem, saj že tudi meni predejo pajki v želodcu in jutri bova — ložej nosila!“

In hlatala sva, kakor bi še ne bila prav nič jedla; nato pa sva se vrgla v naročje toli potrebne-mu spanju — saj nisva nič spala celo prejšnjo noč in jaz tudi predzadno niti dve uri ne.

Toda človek obrača — a novo došli turisti so obrnili! Okoli treh naju vzbudi grozen hršč iz najinega sladkega spanja. V prvem trenutku misliiva, da morda gori ali kaj. Naglo poskakava raz mehkih postelj ter napeto prisluškujeva.

„Janko, najini ščinkovci so došli“, spregovorim polglasno.

„Pes povohaj te stenice — adijo, Morpheo mio“ ježno zamrmra moj Janko, odpahne vrata ter odide; jaz pa se mirno zopet zvalim v naročje od Jankota tako nemilo odslovljenega Morfeja.

Še le čez dobro uro se zopet prebudim ves osvežen po sladkem počitku ter se podam v jedilnico.

V lepi složnosti sedijo najini finki in finkinje ob dolgi mizi, jedo in pijo, kakor bi šlo za stavo; a moje-ga tovariša ni v sobi.

Po kratkem pozdravu grem ga iskat; kmalu ga zasačim na rebrih Napfšpicinih. Stopiva na klop, da naju ni preveč zeblo v noge, ter motriva krasno in slikovito okolico; saj ni več snežilo in tudi megle so se precej visoko vzdignile. Posebno je nama ugajal pogled na veličastno Rieserferner-sko skupino; kakor zamaknjena sva zrla v svojega lanskega znanca, Hochgalla (3440 m), kojega smo premerili z rajnim Joškom.

Občuten mrzaj naju kmalu zapodi v kočjo nazaj. Prav vesela sva bila, ko sva izvedela, da so ščinkovci že odleteli proti vshodu v Lappach; a njih mesto pri mizi je zavzel nek drugi turist, ki nama je komaj odgovoril na pozdrav. Čmerno je zahteval od oskrbnice zdaj to zdaj ono; nič mu ni bilo po godu; v enomer je imel kaj grajati, tako da je bila oskrbnica že vsa zbegana. No, si misliiva unisono, to bo pač danes kisla večer v koči.

Sedeva za mizo ter začneva pri kupici črnega tirolca — jaz seveda tudi s pipico v zobeh — marljivo pisati razglednice. Vmes se spustiva tudi s kraljem Davidom v resen pogovor.

Po zelo okusni večerji naju doleti veliko prese-nečenje: oni čmerni, redkobesedni turist postane na-enkrat prav vesel in zgovoren. Živo nama slika, kakšno smolo je imel ta dan. Zarano je odšel z vodnikom iz kočje čez Weißzintsko škrbino na Hochfeiler. Onkraj škrbine sta jo naravnost udarila proti vrhu, a gosta megla in nevihta ju je pognala nazaj. Že sta došla zopet tostran škrbine, kar se vreme še nekoliko zjasni; mahoma se vrmeta ter skušata mimo Dunajske kočje priti na toli zaželjeni Hochfeiler. Malo pod vrhom ju zopet požene hud vihar navzdol. Tako je ves zmučen in utrujen došel proti večeru v našo kočjo nazaj.

Sedaj sva pač dobro razumela njegovo poprejšnjo čmernost in neuljudnost: preveliki napor ga je

vsega zdelal in utrudil; ko si je pa konečno oddahnil, bruhal je njegova vesela narava na dan.

Prebila sva v njegovi družbi prav veselo urico; prehodil je že mnogo gora ter vedel marsikaj povedati.

„Toda, gospoda“, je slednjič dejal, „tako pro-dan, kakor v teh Zillerdolskih alpah človek pač ni nikjer drugod. Daleč na okrog nobene železnice in poštene ceste; na milost in nemilost ste izročeni tem ledenim goram!“

Bogve kolikokrat je ponavljal te besede, toda s tolikim patosom in humorjem, da sva bila v resni nevarnosti, popokati od smeha. Še le okoli devete ure sva se poslovila od šaljivega tujca ter se podala spat.

Drugo jutro, dne 20. avgusta, zapustiva gostoljubno planinsko zavetišče. Smencana Tirolka hoče mi pri slovesu poljubiti roko, češ, da sva gotovo katoliška duhovnika, ker naju je videla opravljati bre-vir. Pritrdim ter ji kratkomalo izmaknem desnico. Želi nama prav srečno in veselo pot.

„Midva pa Vam prav mnogo turistov“, se kaj spretno odreže hudomušni Janko, ki je v turistovski knjigi opazil, da je to leto še le 129 turistov posetilo kočjo. Zunaj kočje kreneva na desno čez velike nagromadene skale; dobre markacije naju vodijo naglo v višino. Pogled na globoko pod nama ležeče Eis-bruško jezero vzbuja v najinih srcih veselje, da nisva včeraj kar naravnost plezala čez grdo skalovje in oster grušč silno strmo navzgor.

Svežih korakov premagava še slednjič zelo napeto snežišče ter stopiva ob pol 6. uri na Spodnjo Weißzintsko škrbino (3020 m), ki se razteza med Weißzintšpico (3268 m) in Hochwartšpico (3062 m). Krasen razgled se nama nudi na veliki Gliederfer-ner in onkraj njega se vspenjajoči Hochfeiler, ki li-ki velikanski ledeni piramidi štrli proti sinjemu nebu. S prostimi očmi zagledava malo pod vrhom kočjo, ki bi naj bila v viharju dobrodošlo zavetišče.

(Dalje prihodnjik.)

pogorel in mu je večina dala slovo. Koj takrat se je pa storil sklep, da naj se v bodoče obrne pozornost naseljevanju nemških obrtnikov. Sklenjeno — storjeno. Südmarka je šla takoj na delo in sedaj prinaša njeno delo že sadove.

Nehote se nam vsili vprašanje: kaj smo storili mi v protibrambo? Ali so naše pozicije tako sigurne, da lahko držimo roke križema? Kaj je s slovenskimi obrtniki, kje so slovenska obrtna društva? A ravno poglavje o obrtništvu in trgovstvu je za nas najžalostnejše. Poglejte v naše trge in mesta! „Nemški“ obrtniki in trgovci — po večini sami nemškutarji, odpadniki. Razmeroma se nam zgubi gotovo še največ ljudi v obrti in trgovini. Že itak so tedaj razmere skrajno žalostne, a Nemcem to še ne zadostuje. Z novimi ustanovitvami hočejo zadati slovenskemu obrtništvu zadnji sunek, a pri nas ni videti nikake odporne sile. Prav resno pozivamo slovenska obrtna društva, naj započnejo s smotreno protiakcijo. Razmere so tako obupne, da je treba nujnega in takojšnega dela. Če bi se od poklicanih krogov nič ne zgodilo, potem bi bili primorani začeti s samostalno akcijo. Odklanjamo pa že v naprej očitek, da mi kršimo slovo. Mi hočemo samo, da se nekaj stori, ker je res nujno potrebno, in se obračamo najprvo s svojim apelom na merodajne faktorje, že obstoječih žal, liberalnih obrtnih organizacij. Če bi pa našli gluha ušesa, potem bi bili primorani delati na lastno pest.

Naše prireditve.

Pišce.

V nedeljo, dne 23. t. m., se je vršilo pri nas po rani službi božji poučno predavanje, katerega se je udeležilo mnogo mož in mladeničev.

Predavatelj gospod nadrevizor Vladimir Pušenjak iz Maribora, nam je v poljudnih besedah orisal vzroke sedanje denarne krize, opisal zlasti posledice vojne na Balkanu ter razpravljal o razmerah na Slovenskem.

Zborovalci so z zanimanjem sledili izvajanjem in se je v njihovem imenu gospod Franc Podvinski ml. zahvalil gospodu predavatelju.

Bizeljsko.

Pri nas smo koncem februarja 1911 ustanovili izobraževalno društvo, katero je tekom 2letne dobe veliko storilo za izobrazbo ljudstva. Da je bilo društvo potrebno, je pokazal ustanovni občni zbor, h kojemu je prihitelo zelo mnogo ljudi. Da je društvo izpolnilo nade, koje so se vanj stavile, pričča občni zbor, ki se je vršil preteklo nedeljo. Zbralo se je nad 200 mož, mladeničev, žen in deklet, ki so z zanimanjem sledili vsem poročilom in govorom.

Predsednik gospod Jožef Pečnik je otvoril obč. zbor, pozdravil vse navzoče, zlasti zastopnika S. K. S. Z., gospoda Vladimirja Pušenjaka iz Maribora in mu podelil besedo. Gospod Pušenjak je razpravljaj o razvoju naše izobraževalne organizacije ter v nadaljnjih svojih izvajanjih prišel na gospodarski položaj v naši državi, ki je nastal vsled vojske na Balkanu. Govornik nam je opisal razmere v našem okraju in je vzbudilo splošno pozornost dejstvo, da so posojilnice, ki pripadajo naši organizaciji (hranilnica in posojilnica v Dobovi in Artičah ter kmečka hranilnica in posojilnica v Pišecah) v letu 1912 mnogo več hranilnih vlog sprejele kakor izplačale in imajo okrog 65.000 K pri zvezi naloženega denarja, kljub temu da so prav marljivo posojevale denar onim prošnjikom, kojim so posojilnice, ki ne pripadajo naši organizaciji, odpovedale posojila. Najboljši dokaz za solidno delo naših organizacij je, da iste niso še zvišale obrestne mere za posojila, dočim zahtevajo nasprotno posojilnice v Pišecah 7%, v Brežicah 8% obresti za posojila. Ker znašajo posojila pri naših posojilnicah okroglo 350.000 K, so iste v enem letu prihranile ljudstvu 7000 K na obrestih, ker bi pri drugih posojilnicah morali plačevati ljudje 7% in 8%, dočim plačajo pri nas 5% in 6%. Gospod govornik je povdarjal ob koncu, da je slovensko ljudstvo na Sp. Stajerskem ob času vojne nevarnosti ostalo mirno, kar je zasluga izobraževalnega dela in pozival k neumornemu delu v našem izobr. društvu.

Nato so sledila razna poročila, izvolil se je še stari odbor in z zahvalo udeležencem in gospodu govorniku zaključil občni zbor.

Na Balkanu mir. — Mednarodna napetost odjenjuje.

Zopet hodi angelj miru okrog. Na balkanskih bojiščih vlada mir. Poročila pravijo, da so v Traciji silni sneženi zameti, ki onemogočujejo vse vojne operacije. Nam se zdi, da ni samo sneg vzrok sedanjege mirnega stanja, ampak še veliko bolj onemoglost Turčije, ki želi skleniti mir, kajti njenih moči je konec. Nič bi ne bili posebno presenečeni, če bi nam nekega jutra poročal brzojav, da se je Turčija udala na celi črti in sklenila mir. Toda ne samo Balkancem, tudi mednarodnemu političnemu položaju prinaša golobček oljkovo vejico. Vsa poročila in vsi listi soglašajo v tem, da je ponehalo napeto razmerje, ki se je v zadnjem času omejilo že samo na nas in Rusijo. Vsi takoimenovani „dobro poučeni krogi“ zatrjujejo, da se je posrečilo odstraniti nesporazumlje-

nja, ki so vladala med nami in Rusijo radi — albanskih mej in bo na jutrišnji konferenci veleposlanikov v Londonu ta sporazum baje potrjen in razglašen. Da te vesti niso samo prazna ugibanja, kaže že to, da se je ministrski predsednik grof Stürgkh včeraj izjavil napram neki deputaciji iz Češkega, ki je bila pri njem, da je v prihodnjih dneh pričakovati odnehanja splošne napetosti. Želeti je le, da bi bile te vesti resnične in bi prišlo enkrat res do trajnega pomirjenja in demobilizacije. Sedanje oboroženo stanje nas mora gospodarsko uničiti.

Bolgarski mirovni pogoji.

Govori se, da stavi Bolgarija za eventuelno nadaljevanje mirovnih pogajanj sledeče pogoje:

1. Jamstvo glede vzhodnih mej.
2. Jamstvo, da bo Turčija plačala vojno odškodnino.
3. Jamstvo, da se tako od strani Turčije, kakor Bolgarije 15 dni po začetku mirovnih pogajanj izvrši demobilizacija.

Sneženi zameti na bojišču.

Poročila z bojišča zatrjujejo, da je na vseh bojnih poljih zapadel silni sneg, tako da so vojne operacije za par dni ustavljene.

Vojna odškodnina.

Bolgarski finančni minister je izjavil, da bodo balkanske države pri novih mirovnih pogajanjih odločno zahtevale tudi vojno odškodnino od Turčije, za to pa bodo prevzele del dolga, s katerim so obremenjene novo osvojene dežele. Zahteva glede vojne odškodnine je povsem legitimna, ker je Turčija sama odgovorna za sedanje dogodke. Celih 53 let ni izvedla nobenih reform v Macedoniji in konečno je tozadevno noto Balkanske zveze naravnost ošabno odklonila. Turčija je dalje tudi odgovorna za to, da se mirovna pogajanja v Londonu niso ugodno končala. Vsled vojne je narodno gospodarstvo v balkanskih državah silno trpelo. Manjka sposobnih ljudi, manjka živine, manjka drugih potrebnih materialij. To so na vsak način velikanske žrtve, radi katerih nastane lahko pozneje huda gospodarska kriza.

Osvobodene pokrajine so popolnoma opustošene, in so zgubile silno mnogo prebivalstva, tako da je popolnoma izključeno, da bi one mogle prenašati nove finančne žrtve. Na drugi strani upniki Turčije, ki so ob enem tudi upniki balkanskih zaveznikov, a nikakor ne morejo dopustiti, da bi bile balkanske države finančno ruinirane in to tem manj, ker je davčna pridobitna zmožnost Turčije večja, nego ona balkanskih držav. Balkanske države sicer nikakor ne zahtevajo, da bi morala Turčija takoj izplačati vojno odškodnino, vendar pa hočejo imeti garancijo s turškimi državnimi dohodki. Finančni minister Teodorov je koncem svoje izjave naglasil, da bo vojno odškodninska zahteva za uspeh novih mirovnih pogajanj — *conditio sine qua non*.

Razmere v Turčiji.

„Stampa“ poroča iz Carigrada preko Konstanca: Carigrajski vojaški in merodajni politični krogi so v velikanskih skrbih za usodo turške galipoljske armade. Piloti, ki so vozili skozi Dardanele, pripovedujejo o velikanski bitki, ki se je vršila južno od Bulairja. Iz daljave so dobro spoznali Bolgare po njih črnih kapicah, ko so neusmiljeno preganjali poraženo turško armado.

O odhodu velikega vezirja Mahmud Šefket paše iz Galipolja ni ničesar natančnega znano. Domneva se, da je odpotoval že v sredo ali četrtek in da se je vrnil v Carigrad. Na splošno začudenje ga pa ni bilo niti na porti, niti v vojnem ministrstvu. Govori se, da se najbrže skriva v carigrajskem nemškem poslaništvu.

Na kako ofenzivo turške glavne armade pred Kataldžo ni niti misliti. Pristaši pokojnega generalisa Nazima paše in pristaši mladoturškega kabineta so se že ponovno spopadli in so bile na obeh straneh precejšnje izgube. Poveljnik kataldžke kavalarije, ki je odločen pristaš Nazima paše, je bil poklican v Carigrad. Po svojem prihodu je izjavil, da je popolnoma izključeno, da bi pod takimi razmerami mogla preiti turška armada v ofenzivo, ko ni niti za defenzivo dovolj sposobna.

V Carigradu sta se dne 23. t. m. dva bataljona infanterije uprla kar med vajami in zahtevala takojšnji odstop mladoturškega kabineta. Da pomiri še vojake, je odposlal sultan k njim svojega prvega adjutanta in jim obljubil, da se izvrši sprememba na vladi takoj, kakor hitro bo sklenjen mir.

Neki prijatelj Enver beja pravi, da si ne more tolmčiti, kako je prišel na galipoljskem polotoku Enver bej do vrhovnega poveljstva, ko je bil določen samo za šefa generalnega štaba. Bivši mornariški minister Kuršid paša, ki je bil določen za namestnika Fakri paše, ne stori ničesar in tako je Enver bej kar na svojo pest prevzel vrhovno poveljstvo. Enver beja spremlja neki nemški častnik, njegov najboljši prijatelj, ki ga je spremljal že na vseh njegovih potih po Cirenajki.

Dardanele.

Oficijozno poročilo o položaju turške vojske na Kerzonezu pravi, da se položaj ni prav nič izpremenil. Kadar prihajajo iz Carigrada taka stereotipna poročila, se je skoraj vedno izkazalo, da prede Turkom slaba. Tudi to pot ne bo najbrže drugače.

Druga poročila, kakor nezanesljiva oficijelna, sploh ne prihajajo iz Carigrada, samo čez Konstanco se vtihotapi še tu in tam kaka brzojavka. Glasom ene take brzojavke je dospelo v Dardanele 12.000 mož turške pehote in en polk konjenice. Te turške čete naj preprečijo izkrcanje grških vojakov v zalivu Bezika.

Na maloazijski strani Dardanel primanjkuje že živil. Poveljnik se boji, da bi utegnili vojaki, če jih sedaj izkrci, ropati in pleniti in je zato zaprosil v Carigradu, da sme obdržati vojake na ladijah, dokler ni dovolj preskrbljeno za provijant. Iz Carigrada pa je prišlo povelje, da mora vojaštvo takoj izkrcati.

Turki imajo v Dardanelah sedaj 15.000 mož. Čete so že začele graditi utrdbe in okope. Tudi turško vojno brodogradbenstvo se nahaja v Dardanelah.

Položaj turških čet pred Galipoljem je naravnost grozovit, ker manjka celo šotorov in kuriva. In pri tem pa še pritiska hud mraz. Splošna resignacija se je polastila turške vojske na Kerzonezu.

Turške finančne stiske.

Oficijozni „Popolo Romano“ v Rimu potrjuje še vest, da je zahtevala Turčija od Italije 56.000.000 lir, ki ji gredo iz mirovne pogodbe. Zdi se, da bo izplačala Italija to svoto, toda ne turški vladi, marveč „Detti pubbliche“.

V Indijo so odposlali zakladnih zadolžnic v vrednosti 1.000.000 funtov, kjer mohamedanci za nje delajo močno propagando. V Bombay je odpotoval neki član turškega pomorskega društva, da placira zadolžnice. Prebivalstvo Komaha je že izjavilo, da kupi teh turških zakladnih zadolžnic v vrednosti 500 tisoč funtov.

Poslaništva velesil so vložila pri porti enako se glasečo noto, ker so vojaške oblasti v provincijah rekvirirale blago, ki je last tujih podanikov. Velesile izjavljajo, da se ima blago inozemcev le rekvirirati, če je, ko se ceni, navzoč konzularni zastopnik in če se rekvirirano blago plača z denarjem, ali pa z me-nico otomanske banke.

Balkanska zveza.

V „Miru“ je objavil znani jugoslovanski publicist Kozarov serijo člankov, v katerih se je pečal z orijentskim vprašanjem. Koncem svoje razprave je prišel do sledečih zaključkov:

1. Turčijo je treba popolnoma izgnati iz Evrope. Ves teritorij, katerega so zasedli zavezniki, mora tudi ostati v zavezniških rokah.

2. Srbija mora dobiti dostop do Jadranskega morja.

3. Albanija je sicer lahko neodvisna samostojna država, a stopiti mora v Balkansko zvezo. Nova Albanija se mora podvreči kulturnemu vplivu balkanskih držav in ne vplivu velesil.

4. Dardanelsko vprašanje mora biti rešeno v smislu prostega prehoda za vse internacionalne ladije.

5. Balkanska zveza mora ostati tudi po vojni in se še podrobneje organizirati. Posamezne države morajo svojim državljanom, ki pa pripadajo narodnosti drugih držav, garantirati popolno versko, cerkveno in narodno svobodo.

Slednjič prihaja Kozarov tudi na bolgarsko-rumunski konflikt in priznava, da bo Rumunska v sporu morda sedaj zmagala, a svari jo še enkrat pred tem korakom, sicer se lahko zgodi, da bo bolgarski narod iztrgal Rumunski enkrat celo Dobrudžo.

Sultanovi zakladi prepeljani v Brusu.

Sultansko zakladnico so z vsemi dragocenostmi, ki so navadno spravljene v stari palači v Stambul, prepeljali pred kratkim skrivaj v Brusu.

Politični pregled.

Državni zbor.

Finančni odsek je v petkovi seji sprejel zadnjo poglavje zakonske predloge glede osebno-dohodninskega davka, to so namreč kazenske določbe. Sprejetih je bilo tudi več spreminjevalnih predlogov glede amnestije.

V torkovi seji je pa sprejel zakonsko predlogo o davku na peneča vina. Ta nov davek bo znašal 80 vinarjev pri celi steklenici.

Včeraj je imela gosposka zbornica plenarno sejo. Na dnevnem redu je bil od državne zbornice že sprejeti zakon glede pisarniških oficijantov in pomočnikov. Na predlog poročevalca barona Calla je prešla gosposka zbornica preko tega predmeta na dnevni red. Zakon o postavnih ureditvi plač te kategorije državnih uslužbencev je torej padel v vodo.

Češko-nemška pravna pogajanja.

Bivši češki minister kranj dr. Žaček je izjavil v nekem dopisu, da so si stremljenja obeh nacionalnih taborov glede češko-nemškega sporazumljenja tako nasprotna, da je nemogoče doseči kak sporazum, dokler vlada v nemškem taboru napram češkim zahtevam tako sovražno mišljenje. Zato upa dr. Žaček, da se bodo zastopniki obeh narodnosti pod ugodnejšimi avspicijami zopet zbrali v konferenčni dvorani, kajti res škoda bi bilo, da bi se vse dosedanje trudapolno delo in njega uspehi uničili.

Češko.

Na nekem zelo številno obiskanem ženskem shodu v Pragi so sprejele zborovalke na predlog go-

spe Kuneticke resolucijo, v kateri se obsoja nastop namestnika kneza Thuna glede potrdila izvolitve gospe Kuneticke za poslanca kot neumesten in se zatrjuje, da je priznanje Kuneticke za poslanca volja češkega naroda. Gospa Kuneticka je v svojem govoru omenila tudi angleške sufragetke in njih postopanje ostro obsodila kot nepravilno, neumestno in kot krivično. Češke žene so izvajanja Kuneticke viharno odobraval.

Ogrska korupcija.

Korupcija na Ogrskem smrdi do neba. Vsled znane afere ministrskega predsednika Lukacsa je postal naučni minister grof Zichy svojo demisijo. Splošno se zatrjuje, da je Zichy zato odstopil, ker se ni strinjal z načinom, kakor se je Lukacs odtegnil razpravi znane umazane zadeve pred sodiščem. V drž. zboru je Lukacs sicer odgovarjal na neko interpelacijo v tej zadevi ter je vso krivdo kratkoma zaničal. Zadovoljil pa vendar ni, čeprav je v svojem odgovoru tudi zelo ostro bičal koruptne razmere, ki so vladale pod koalicijskim ministrstvom. Potrdil je s tem javnost še bolj v prepričanju, da vladajo na Ogrskem res vnebovpijoče, škandalozne razmere. Politika je vsem tem ljudem, ki vodijo ogrsko državo, naveden kšeft. Govori se, da je vsled Zichyjeve demisije Lukacsevo stališče omajano.

Raznoterosti.

Vlč. duhovščini, posebno p. n. gospodom katehetom, se najuljudneje naznanja, da si je tiskarna sv. Cirila v Mariboru za letošnje oskrbela veliko izbira spominskih podob za prvo sv. obhajilo. Med temi jih je 10 vrst popolnoma novih, ki še dozdaj niso bile v prometu. Tiskarna ima sestavljene krasne zbirke vzorcev. Vzorce se pošljejo vsakomur, ki jih zahteva. P. n. gospodje katehete, ki želijo pregledati vzorce, se uljudno prosijo, da to željo po dopisnici javijo tiskarni sv. Cirila, ki jim bo vzorce takoj poštne prosto poslala na ogled.

Duhovniška vest. V pokoj sta stopila častita gospoda župnika Edvard Janžek pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah, in F. S. Šegula, župnik pri Sv. Roku ob Sotli.

Pogreb bisernika Matija Šinko. Kakor je rajni zadnje dni življenja napovedal, rekoč: „Na godovno me boste pokopali“, tako se je res zgodilo. Neštevilna množica vernega ljudstva se je zadnji ponedeljek zbrala v župnijski cerkvi središki, tako da je bila še komaj povečana cerkev že skoro premala. Pridigo je imel in sprevedl je vodil v spremstvu 22 gospodov duhovnikov središki rojak, župnik in dež. poslanec gospod Jožef Ozmeč, sveto mašo je daroval desetletni središki kaplan, sedanji župnik v Ločah, gospod Kosel. Spreveda se je udeležila tudi šolska mladina s svojim učiteljstvom, trški občinski zastop s svojim županom, gasilno in veteransko društvo ter središki Orel v kroju. Rajni je namreč središkemu Orlu že v življenju daroval 1000 K ter se krščanskih organizacij spominjal tudi v oporoki. Zato je bil pri pogrebu tudi načelnik štajerske podzveze Orlov, državni in deželni poslanec gospod dr. Karl Verstovšek. Številni pevski zbor pod vodstvom gospoda organista je zapel pri odprtem grobu ganljivo žalostinko. Nagrobni spomenik je rajni svojim sorodnikom in ob enem sebi že pred 12 leti dal napraviti, za sebe tudi še cel napis, samo dan smrti se še mora dostaviti. R. I. P.!

Nemškonacionalno gospodarstvo. Iz Celja nam pišejo: Kredit mesta Celja je zdrknil na — nič. Tako je moral naznaniti v zadnji občinski seji naš gošpod župan. Takoj v začetku se je prebral dopis mestne hranilnice, ki poroča, da ne more mestu posoditi prav nobene svote več. Morda si vzameje to k sreči posebno oni posojiljemalci, ki hodijo nadlegovati to hranilnico tako dolgo, da jih sama zaneje ali pa po kratkem posojilu v najneprijetnejši stiski neusmiljeno iztirja. Mesto je torej prišlo na konec vsled „izvrstnega“ gospodarstva mestnih očetov. Da se rešijo poloma, bodo seveda naše že itak neverjetno visoke doklade še bolj navrtali. Mesto jadra tisti usodi nasproti, ki je zadela in zadene vsa zastopstva nemškonacionalnih in nemškutarskih mest. In glejte! Navzlic temu žalostnemu gospodarskemu stanju še razsipavajo denar. V ravno isti seji so namreč poklonili celjski mestni očetje 100 K — Südmarki. Slovensko trgovstvo in obrtništvo pa preganjajo, kolikor le morejo. Vsaka kakoršnakoli koncesija se odkloni z navadnim motiviranjem: nepotrebna.

Podpirajte domače zavode! V letošnjem pastirskem listu knezo-nadškofa goriskega čitamo tudi take pomenljive odstavke, ki je vreden, da si ga zapomnimo vsi: „Koliko dobrega prinaša miloščina, nas uči sv. pismo: Miloščina reši vsega greha in smrti in ne pusti duši priti v temo. (Tob. IV. 11.) Miloščina je neka kupčija z nebesom; malo daš, veliko pa sprejmeš, svetno zamenjaš z nebeškim, časno daš, sprejmeš pa večno. Zato Vas opominjam, kakor je oče Tobja učil svojega sina: Kakor premoreš, tako bo di usmiljen. Ako imaš veliko, dajaj obilno; če imaš malo, si prizadevaj tudi malo rad podeliti. Zakaj dobro plačilo si nabiraš za dan potrebe, to je za dan svoje smrti. (Tob. IV. 8—10.) Miloščina pa obsega telesna in duhovna dela usmiljenja. Ako torej ne moreš dati vinarja revežu, daj mu kruha, ako ga ne moreš sprejeti pod streho in ga nasititi, daj mu dober svet, tolaži žalostnega, uči nevednega. A pred

vsem pa pomagaj tistim, ki so tvoje vere in rodu, zakaj ljubezen začenja pri tebi. Podpirajte tedaj najprej domače katoliške ustanove in zavode.“ Naj bi le bile te besede vsem, ki delujejo za naše zavode, v bodrilo za nadaljnje delo!

Vloga, ki so jo igrali liberalci pri vprašanju italijanske pravne fakultete, je še vse premalo osvetljena. Na uvodnem mestu dokažemo, kako protislovanska je bila politika onih dalmatinskih in čeških poslancev, ki so glasovali za italijansko pravno fakulteto v Trstu. Liberalci so to politiko indirektno podpirali, saj je „Slovenski Narod“ vedno blatil naše poslance, ki so bili v ostrem boju proti tej predlogi in saj sedi liberalni dr. Ravnihar pri mladočehih, ki so glasovali z Italijani. Priporočali bi tržaški „Eдинosti“, da bi svoja razmišljanja, v katerih obsoja glasovanje raznih slovenskih poslancev, naslovila na naslov slovenskih liberalcev. Bojimo se samo, da je liberalno prijateljstvo med „Eдинostjo“ in „Narodom“ za kaj takega predebelo. Kako že pravi pregovor: Vrana vrani . . .

Patrijarhija Dušana Silnega obnovljena. Ker mnoge novo osvojene pokrajine pripadajo k carigradskemu patrijarhatu, se pravoslavni krogi bavijo s tem, da ožive veliki srbski patrijarhat, kakor je bil pod Dušanom Silnim, ki bi imel središče v Peči ali Prizrenu ali Skoplju. Stvar se bo uredila v zvezi s Crnogoro, ki še bo itak v državnopopravnem oziru s Srbijo tesneje spojlja.

O balkanski vojski bo predaval v nedeljo, dne 9. marca, v veliki dvorani Narodnega doma v Mariboru profesor dr. Šarabon iz Ljubljane. Predavanje se vrši s skioptičnimi slikami. Začetek ob 8. uri na večer. Predavanje priredi podružnica „Slov. Straže“ in bo obisk radi aktualnosti predmeta gotovo obilen. Dr. Šarabon je priznan poznavalec balkanskih razmer in je že ponovno predaval o tem predmetu v veliki „Unionovi“ dvorani v Ljubljani.

„Zarja.“ Slovensko katoliško akademsko društvo „Zarja“ v Gradcu priredi dne 27. t. m., ob 8. uri zvečer, svoj IV. redni občni zbor v društvenih prostorih.

Za „Slovensko Stražo“ je nam poslala 2545 obrabljenih poštinih znamk mladenka Franca Jošove iz Ločice. Hvala pristrčna!

Starosta avstrijske avijatike umrl. Dne 25. t. m. je umrl na Dunaju starosta avstrijskih avijatikov inženir Viljem Kress v 77. letu svoje starosti. Umrli avijatik je bil iznajditelj letalnega stroja zmajevke oblike.

Montecuccolijev naslednik v poveljništvu naše vojne mornarice je postal došednji viceadmiral in nadzornik mornarice Anton Haus. Haus je bil rojen leta 1851 v Tolminu na Goriškem in služi od l. 1869 v vojni mornarici.

Štajersko.

Maribor. Mariborskemu Orlu je darovala grofica I. Festetič velikodušen dar 200 K. Mariborski Orel se plemeniti gospej za ta dar na tem mestu najtopljeje zahvaljuje. Želeti je, da tudi naši rodoljubi vpoštevajo velik pomen mariborskega Orla v verskem in narodnem oziru in dejansko slede vzgledu plemenite dobrotnice.

Maribor. Za porotno zasedanje, ki se prične dne 10. marca, so izzrebani sledeči porotniki: iz mesta Maribora: Jožef Bubak, tapetar, gostilničar Fr. Detitschek, orožniški postajevođa v pokoji Fr. Friedau, trgovec Leopold Gusel, poslovođa Ferdo Greiner, trgovec Franc Kresnik, brivec Anton Kurzman, gostilničar Franc Kuster in hišni posestnik Božidar Lesjak. Okrajno glavarstvo Maribor: gostilničar in mesar Jurij Golob pri Sv. Trojici, gostilničar Janez Kranjc, Sv. Lenart v Slov. goricah, posestnik Fran Freiham v Št. Ilju v Slov. goricah, posestnik Anton Hlade pri Sv. Križu, Franc Frasn, Rošpah, posestnik Janez Čep, Vilkom, grajščak Edm. Olschowski, Vilkom, veleposestnik Aleksander Šantl, Spodnji Boč, hišni posestnik Lovro Marolt, Studenci, posestnik H. Novak, Sv. Lovrenc, gostilničar Peter Trinkan, Radvanje, veleposestnik Viktor Glaser, Smolnik, veleposestnik Jožef Serne, Smolnik, posestnik in župan J. Detiček, Poljčane, posestnik Simon Prešern, Poljčane, veleposestnik in župan Pavel Zafosnik, Spodnja Novavas. Iz mesta Ptuj: trgovec Vilhelm Blanke, trgovec Franc Hoinik, sedlarski mojster Leo Kulnig, tovarnar opeke Jakob Matzun. Okrajno glavarstvo Ptuj: posestnik Franc Krabl, Štuke, posestnik Jan. Strasschill, Zgornji Breg, mlinar Konrad Wernig, Ormož. Okrajno glavarstvo Ljutomer: pekovski mojster Matija Nedog, Kapele. Okrajno glavarstvo Slovenj-gradec: veleposestnik Rihard Sonns, Brezno, posestnik Andrej Grögl, Arlica, gostilničar Miha Germuth, Sentjanž. Nadomestni porotniki: mesar Franc Pergdolt, gostilničar Franc Roschanz, tobakarnar Ljudovik Schara, pek Franc Schober, zlatar Vinc. Seiler, trgovec Hugon Stark, lončar Lovrenc Širec, špediter Kristijan Unterkofler, trgovec Mat. Ziegler, vsi iz Maribora.

Fram. Trgovec Högenwart je napravil konkurz, pasiva znašajo bojda okoli 100.000 K. Skuša se poravnava z upniki za 25%. Trgovina je zaprta.

Hoče. Umrli je krojač in posestnik Jurij Kanzler. — Za načelnika krajnega šolskega sveta v Brezju je bil izvoljen vrli slovenski kmet Štefan Čerčič. — Dne 2. marca ima po večernicah pri gospodu Roj-

ku telovadni odsek Orel svoj prvi letni občni zbor z govori, petjem in deklamacijami. Govori tudi gospod dr. Karol Verstovšek. Zavedni Hočani, vabite se, da pridete v prav obilnem številu!

Sv. Barbara v Haložah. Dne 19. t. m. je preminul tukajšnji obče spoštovani in priljubljeni gostilničar in posestnik Anton Reichner. Naravnost veličanska udeležba ljudstva njegovega pogreba je pokazala, kako priljubljen je bil ranjki. Ob odprtem grobu mu je govoril v slovo velečastiti gospod župnik Vavpotič. Bodi mu zemljica lahka!

Slivnica pri Celju. V ravno tako naslovljenem dopisu „Narodnega Lista“ z dne 16. januarja 1913 je neka gadja zalega omenil in se obregnil ob Marijino družbo. Če bodo med nami kakšni prepiri, jih že sami poravnamo, se ni treba raznim naprednjakom v tiskati v naše zadeve, posebno še takim ne, ki jim je vera deveta briga, komanda nad ljudmi pa vse. Potem se še dopisnik obregne ob kaplana, češ, da je „prepirljiv, politikar in nikjer priljubljen.“ Potem pa hinavsko zlobno hoče gospoda kaplana nekako očetovsko opominjati, „naj opravlja vestno svoje duhovniške dolžnosti, strankarstvo pa naj pusti v miru, potem si bomo mi z njim dobri in on bo z nami prijateljsko izhajal.“ Človek bi se za take neumnosti in laži ne brigal, ki jih piše kaka napredna prismoda v kak zakotni listič; toda napadi na duhovnike na Slivnici pri Celju se že ponavljajo kakih 12 let in to od ljudi, ki bi naj prej pometali pred pragom svojih verskih dolžnosti. Zato so liberalci tudi dobili odgovor, kakor so ga zaslužili.

St. Pavel pri Preboldu. V nedeljo, dne 23. t. m. zvečer je umrl tukajšnji nadučitelj gospod Josip Fischer, rodوم Gornjegradčan. Bil je še le 47 let star. Kruta smrt ga je tedaj pobrala v najlepši moški dobi. Pokojni je bil vzor pravega, skrbnega, rodbinskega očeta ter dober kristjan. Živel je le za šolo in za svojo rodbino. Bil je na glasu kot dober šolnik ter je deloval v mlajših letih tudi na pedagoškem polju. Bog mu daj nebesa, njegovi blagi rodbini pa potrebne tolažbe!

Radenci. Dne 23. t. m. je bil pri nas izvoljen za občinskega predstojnika gospod Jakob Zemljič. Občinska svetovalca sta gospoda Franc Puhar in A. Senger.

Sv. Barbara v Haložah. Ko se je izvedelo, da je volitev župana razpisana, je vse radovedno povpraševalo, kdo bo neki novi župan? Stari župan, velik prijatelj ptujskega „Štajerca“, je prišel ob vse zvezde. Vzeli so mu jih dne 20. t. m., ko so izvolili za župana Antona Štumbergerja. Novi gospod župan bo prav gotovo vse potrebno storil, da zadovolji svoje občane.

Loka. Nove občinske volitve so že razpisane in sicer dne 6. sušca za III. razred, dne 8. sušca dopoldne za II. in popoldne za I. razred. Volilec je vseh nad 600; odbornikov se voli 24 in namestnikov 12. Liberalci in socijalni demokratje bodo kakor že pred enim letom, volili krčmarje, učitelje, uradnike, mokrače in jagre, take, ki se znajo dobro pridušiti in krepko pljuvati. Kandidati naše Slovenske kmečke zveze pa so razen enega železničarja sami kmetje, ki bodo tudi izvoljeni, če vsi dobro misleči volileci storijo svojo dolžnost.

Rajhenburg. V četrtek, dne 27. svečana se namerava vršiti okrožni telovadni tečaj za posavsko okrožje Orlov. Povabljeni so vsi za to stvar navdušeni mladeniči iz Rajhenburga, Koprivnice, Vidma, Artič in Brežic. S telovadbo na orodju in s prostimi vajami se menjajo zanimiva predavanja. O vspehih tečaja poročamo prihodnjič.

Gradec. Slovensko katoliško izobraževalno društvo „Kres“ vabi na prireditve v nedeljo, dne 2. marca 1913, v dvorani restavracije „Goldener Stern“ v Gradcu, Sparbersbachgasse 65. Spored: I. Tamburane društvenega tamburaškega zbora. II. Ivan Laharnar: „Prezgodnji cvetlici, poje mešani zbor. III. Jakob Aljaž: „Vjetega ptiča tožba“, poje mešani zbor. IV. „Domen.“ Narodna igra s petjem v petih dejanjih. Po Jurčiču spisal dr. Ivo Česnik. V. Prosta zabava s petjem in tamburanjem. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina: I. vrsta 1 K, II. vrsta 70 vin., III. vrsta 50 vin. Stojišča 40 vin. Predprodaja v društvenih prostorih. Ker je to prva večja igra in ima društvo obilo stroškov za predpriprave, vabi k najobilnejši udeležbi uljudno odbor.

Brežice. Resni postni čas je zaprl vse veselje in nas zazibal v tiho premišljevanje. Da pa ne bo le preveč dolg post, hočejo nas naši fantje iz izobraževalnega društva vendar enkrat zopet presenetiti na odru. Igrali bodo v nedeljo, dne 2. marca, dve igri, in sicer 1. „Pijavka“, ki je zelo poučna in zanimiva posebno za prijatelje „žlahtne kapljice“, pa tudi za druge, ter burko „Rdeči nosovi.“ Ker sedaj že dolgo nismo videli naših fantov na odru, zato pričakujemo, da nas v obilnejšem številu posetite. Ali bi naj bili ravno Brežičani najbolj zaspani? Vedno moramo opaziti, da se naši okoličani za vse drugo ob nedeljah bolj brigajo, naših prireditev se pa prav skrbno ogibajo. Pa tudi naša „inteligence“ ni veliko boljša; samo nekaj boljših in korajžnih se redno vsakokrat udeleži, drugim se pa menda še vredno ne zdi, nas obiskati in s tem podpirati dobro stvar in raje doma dremlejo ali kaj! Torej, Brežičani in tudi še drugi Posavčani, zdramite se in pokažite se. Na svidenje v nedeljo, dne 2. marca, ob 3. uri popoldne, v Nar. domu.

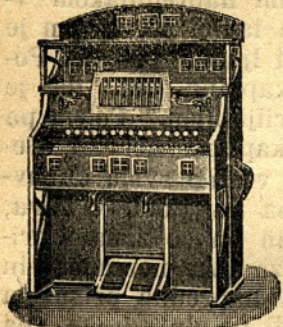
Niti ena

dama, ki gleda na pravilno negovanje kože, osobito če hoče odstraniti razne pege na obrazu in na rokah, ne najde v to svrhu boljšega mila, kot je staro priznano

Bergmanovo Karbolfeeržvepleno milo
znamka Steckenpferd

od Bergmanna & Co., Dečín ob Labi.

Komad stane 80 vin. Dobi se v lekarnah, drožerijah, parfumerijah in v vseh tozadevnih prodajalnah.

Josip Brandl, izdelovatelj orgel v Mariboru o. Dr.

izdeluje cerkvene orgle v vsaki velikosti zelo solidno delo. — Prevzame uglasbo, popravilo in prestavbo starih orgel. — Izdeluje harmonije najboljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema za cerkve, šole in zasebno rabo po nizki ceni.

Transponirharmonista z 28 akordi.
Proračuni in katalogi brezplačno in poštne prosto.

Za zdravo in krepko deklico

iz boljše hiše, z dobrimi spravečevati, ki ima večje delo trgovine z mešanico blagom se išče primernega mesta za uk. Naslov pri uredništvu pod: „štev. R. 40“. 48

»Straža« je najuglednejši spodnještajerski list, ki se zelo mnoga čita zato je inseriranje v njem zelo uspešno.

Ugodna služba **cerkvnika in organista** na slovenski meji na Koroškem se odda takoj. Prosti samci in dobri čeljanci predložit. **župnijski urad v Skočdolu p. Podravske na Koroškem.** 41

Lekarnarja Thierryja balzam in centifolijska maža že rabi občinstvo več desetletij v prepričanju, da so najboljše domača sredstva, kojih niso mogli izpodriniti razni drugi v prometu se nahajajoči esenci, fluidi in drugi slični balzami, ker občinstvo, k večjemu enkrat izpeljano na led, odklanja vsaka taka vsiljiva sredstva in vstraja le pri priznani pristnem Thierryjevem balzamu. Pri nakupu je pač le treba paziti na varnostno znamko.

Važno za ženine in neveste!

Zaradi prezidave moram izprazniti prostore, prodam torej **vsa pohištva** nizko **pod lastno ceno**, kot elegantna **pohištva** za **spalne sobe** in **obednice**, elegantne **pisalne mize** itd. od najpreprostejše do najfinejše izpeljave. **Neverjetno poceni!**

Josip Kolarič, mizarski mojster
v Mariboru, Franc Jožefova cesta št. 9.

Velika narodna trgovina Karol Vanič, Celje

Narodni dom

priporoča bogato zalogo **manufakturnega** in **modnega blaga**, posebno krasne novosti za **spomladne obleke** **po zelo znižani ceni!**

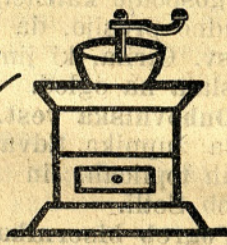
Ostanki pod lastno ceno.

Postrežba točna, solidna

Vzorci na razpolago!

*Pravi: Franck's kavnim mlinčkom
najbolji pridatek za kavo!*

sl. ba. y. 2806, 1:1116

Tovarniška znamka.

TISKARNA SV. CIRILA

Koroška cesta 5 MARIBOR

lastna hiša

Državni
telefon
št. 113

ima najboljše stroje, črkostavne stroje z lastnim električnim obratom, najnovejše črke in moderne obrobke ter se priporoča, da napravi vse v nje stroko spadajoče reči kakor:

časnike, knjige, brošure, računske sklepe, združna in društvena pravila, nadalje za posojilniške, občinske, šolske, župnijske in druge urade uradne zavitke z natisom in glave pri pismih, kakor tudi za obrtnike in trgovce, krčmarje, društva in zasebnike; pisma, ovitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, jedilnike, vabila, plesne rede, vsprejemnice, zaročna naznanila in pisma, vizitnice in napisnice, plakate in naznanilne cedulje itd.

Diplome za častne občane in ude društev v primerni velikosti in olepšavi. Parte in žalostinke v najlepši opravi.

Vsa naročila se najhitreje in ceno izvršujejo.

Pošt.
bran. št.
25010

Prodajalnica tiskarne sv. Cirila

priporoča svojo bogato zalogo vseh tiskovin potrebnih za župne, šolske in občinske urade, za posojilnice, odvetnike, notarje, društva in zasebnike. Priporoča tudi pisalne potrebščine, kakor, črnilo, peresa, svinčniki, radirke, ravnila, tintnike itd. Raznovrstni papir, kancelijski, pisemski v zavitkih, kasetah, papir za sekirice (notni papir). — Trgovske knjige v raznih velikostih. Spominske knjige (Poesie). Knjige za slike (Photographie-Album) itd. — Istotako se priporočajo raznovrstni molitveniki kakor:

Venec pobožnih molitev in sv. pesmi, Sveto opravilo, Malo sv. opravilo, Hodi za Kristusom, Hoja za Marijo, Marija žalostna mati, Družbine ali Dekliške bukvice, Ključek nebeški, Prijatelj otroški, Večna molitev na čast presv. R. Telesu, Šmarnice jeruzalemskega romarja, Ordo providendi. Premišljevanje o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa, Duhovni vrtec ali molitvenik za katol. mladež, Marija, mati dobrega sveta, Vrtec sv. devišstva itd. — V zalogi ima tudi raznovrstne druge knjige n. pr.: Katekizem o zakonu, Katoliška liturgika, Pobožni ministrant, Občna metafizika, Razlaga velikega katekizma, A. M. Slomšeka zbrani spisi, Obrednik za organiste, mali ročni Officium defunctorum, Sv. birma, Marijino življenje in druge. — Dobe se tudi križi, stenski, nikljasti leseni razne velikosti in cene. — Svetinjske iz aluminija, Srca Jez. in Mar., Naše ljube Gospé, Čistega Spočetja. Posebno se priporočajo svetinjske, ki se lahko nosijo namesto raznih škapulirjev, kakor tudi za Marijine družbe. Rožni venci, leseni in koščeni, kokus, biserni in srebrni po raznih cenah; tudi križci za rožne vence.